

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobkyně: V. F., nar. X
bytem X
zastoupena Mgr. Terezou Bártovou, LL.M., advokátkou,
sídlem Španělská 770/2, 120 00 Praha

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 1. 2025, č. j. X, **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** nahradit žalobci náklady řízení ve výši Kč 18 613 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Terezy Bártové, LL.M., advokátky.
- III. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo rozhodnuto ve věci námitek proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 10. 2024. 1. 2024, č. j. X, tak, že byly zamítnuty námitky proti uvedenému rozhodnutí.
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 a § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť dle žalované poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 20 %, a nejedná se tedy již o invaliditu I. stupně.

II. Podání účastníků

3. Proti napadenému rozhodnutí brojila žalobkyně z důvodu nesprávného posouzení jejího celkového zdravotního stavu a schopnosti pracovat. Namítla nesprávnost závěru, že zdravotní stav ji neomezuje ve výkonu zaměstnání. Žalovaná nijak neodůvodnila, proč v námitkovém řízení zvolila pokles pracovní schopnosti u žalobkyně o 20 % dle kapitoly V., položky 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, namísto položky 4c dle kapitoly V. přílohy, jak stanovil lékař v prvním stupni řízení. Nebylo podle ní adekvátně přihlédnuto k rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve formě periodické depresivní poruchy kolísavého charakteru, ani k bolestem páteře, necitlivosti levé nohy a přetrvávající inkontinenci, problémům s meniskem ani k necitlivým a neobratným prstům horní končetiny. U žalobkyně se navíc projevují důsledky laktóзовé a histaminové intolerance, přetrvává problém s citlivostí pravé ruky a praskání cév s rozsáhlým zmodráním.
4. Žalobkyně má za to, že její dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav odpovídá položce 4c dle kapitoly V. přílohy vyhlášky o posuzování invalidity s poklesem pracovní schopnosti 30-45 %, s ohledem na komorbidity mělo být zohledněno navýšení horní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity až na 55%.
5. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, neboť je v otázce nároku na dávku vázána posudkem lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě lékařského posudku, který splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. S ohledem na námitky žalobce navrhla vypracování posudku Posudkovou komisí MPSV ČR.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Na jednání setrvali účastníci na svých námitkách. Žaloba je důvodná.
7. Před vypořádáním žalobních bodů musí soud konstatovat, že podaná žaloba se částečně míjí s předmětem řízení.
8. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobkyně dne 10. 7. 2024 podala žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Správní orgán prvního stupně její žádost rozhodnutím ze dne 16. 10. 2024 zamítl s tím, že dle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 8. 10. 2024 není žalobkyně invalidní, „*neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 45%*“. Proti zamítnutí žádosti brojila žalobkyně námitkami, ve kterých popsala svůj zdravotní stav. O námitkách bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím ze dne 28. 1. 2025 tak, jak bylo uvedeno výše.

Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

Z obsahu napadeného rozhodnutí plyne, že námitky žalobkyně byly zamítnuty a tato nebyla při posouzení zdravotního stavu Institutem posuzování zdravotního stavu posudkem ze dne 17. 12. 2024 shledána vůbec invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla toliko o 20%. V návaznosti na napadené rozhodnutí bylo následně rozhodnuto dne 5. 2. 2025 o odnětí invalidního důchodu.

9. Zároveň z obsahu spisu vyplývá, že žalobkyně byla v době podání žádosti ze dne 10. 7. 2024 poživatelkou invalidního důchodu I. stupně. Z navazujícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i z napadeného rozhodnutí pouze vyplývá, že správní orgány zamítly její žádost o zvýšení invalidního důchodu. K odejmutí invalidního důchodu došlo teprve na základě rozhodnutí ze dne 5. 2. 2025 s účinností od 14. 2. 2025.
10. V podané žalobě žalobkyně setrvává na názoru, že i nadále vnímá pokles své pracovní schopnosti minimálně v intenzitě invalidity I. stupně. Dále v žalobě poukazuje na to, že žalovaná, vycházející z posudku o invaliditě, změnila pokles pracovní schopnosti u žalobkyně na 20 % dle kapitoly V., položky 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a znovu zdůraznila, že její dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav odpovídá položce 4c dle kapitoly V. přílohy vyhlášky o posuzování invalidity (pokles pracovní schopnosti 30-45 %), resp. s ohledem na komorbidity by bylo možné zvýšit tuto míru až na 55 %.
11. S ohledem na uvedené soud konstatuje, že není v jeho pravomoci přezkoumávat odnětí invalidního důchodu žalobkyni. Předmět řízení je vymezen žalobou, tj. tím, které rozhodnutí žalovaného vymezila žalobkyně jako předmět řízení a k jehož přezkumu splnila podmínky. Tímto rozhodnutím je rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2025, č. j. X, o zamítnutí námitek ve věci žádosti o změnu výše invalidního důchodu. Soud může přezkoumat jediné to, zda v této otázce postupovala žalovaná správně.
12. Z obsahu správního spisu plyne, že v řízení před správním orgánem prvního stupně byl vyhotoven posudek o invaliditě (Institut posuzování zdravotního stavu, MUDr. Ch., ze dne 8. 10. 2024), dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 45%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
13. V řízení o námitkách byl Institutem posuzování zdravotního stavu, MUDr. E., dne 22. 3. 2024 vypracován posudek o invaliditě, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %.
14. Krajský soud nechal vypracovat posudek PK MPSV (posudek ze dne 4. 6. 2025), který byl proveden u jednání soudu jako důkaz. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise, lékaře z oboru neurologie a tajemníka. Žalobkyně byla jednání přítomna a s posudkovým závěrem byla seznámena, zástupce žalobce nebyl u jednání přítomen a ani nebyl seznámen s posudkovým závěrem. PK MPSV vycházela při zpracování posudku z podkladové dokumentace, vč. pracovní anamnézy.
15. Podle posudku PK MPSV byla žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

16. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %.
17. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám a dle shora citované úpravy za tímto účelem pověří k posouzení zdravotního stavu žalobce (pokud žalobní námitky tímto směrem míří) posudkovou komisí MPSV. Posudek této posudkové komise, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013–22).
18. V případě invalidity musí být z posudku vždy zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, dále v něm musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav lze podřadit pojmu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, v jakém rozsahu v důsledku zdravotního postižení poklesla schopnost pracovní činnosti posuzovaného. Procentuální míru poklesu schopnosti pracovní činnosti podle charakteru zdravotního postižení pak komise hodnotí podle přílohy k právnímu předpisu, přičemž zdravotní postižení musí být zařazeno s ohledem na druh a intenzitu postižení pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku této přílohy, a současně musí být objasněno, proč v rámci zde stanoveného rozpětí komise určila míru poklesu pracovní schopnosti v dané výši. Dále musí být zvážen i rozsah a závažnost dalšího nebo dalších zdravotních postižení pro možné zvýšení (nebo snížení) základního bodového ohodnocení a případně provedena i rámcová pracovní rekomandace (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012–19).
19. Při určení míry poklesu pracovní schopnosti nemá žalovaná žádný prostor pro správní uvážení. Jedná se o otázku posouzení zdravotního stavu (které závisí na využití odborných lékařských znalostí) dle kritérií zákona o důchodovém pojištění a vyhlášky o posuzování invalidity. V tomto ohledu je daná otázka předmětem plného soudního přezkumu za využití odborného podkladu v podobě posudku PK MPSV. Ostatně, pokud by tomu bylo jinak, Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

meze přezkumu správního uvážení jsou mnohem užší – soud by správní uvážení nemohl nahradit vlastní úvahou a mohl by zkoumat pouze to, zda správní orgán při jeho aplikaci nevybočil z mezí stanovených ústavními principy, zejména zákazu libovůle, ochrany rovnosti a zákazu diskriminace a zachovávání lidské důstojnosti.

20. Žalovaná obecně nemá možnost jakkoliv hodnotit vhodnost právní úpravy a způsobu posuzování poklesu pracovní schopnosti dle vyhlášky o posuzování invalidity. Teoreticky není vyloučeno, aby krajský soud z určitých důvodů k některému ustanovení vyhlášky nepřihlédl, případně shledal dokonce rozpor zákona s ústavním pořádkem (a využil postupu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy), k tomu by však musely v konkrétní věci vést silné ústavně právní důvody, které v nyní projednávané věci soud nespatřuje.
21. Další podstatnou skutečností je, že soud je při hodnocení zákonnosti rozhodnutí žalované povinen vycházet ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání rozhodnutí správních orgánů (viz § 75 s. ř. s., k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2017, č. j. 6 Ads 316/2016–28, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 Ads 289/2019–39).
22. Soud se proto zabýval tím, zda byly splněny požadavky na posouzení zdravotního stavu PK MPSV při zohlednění skutkového stavu, který zde byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
23. PK MPSV ve svém posudku přehodnotila závěry žalované a navázala na závěry správního orgánu prvního stupně. PK MPSV za rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti posoudila zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %.
24. Z posudku PK MPSV vyplývá, že v popředí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je periodická depresivní porucha kolísavého charakteru. Posuzovaná žena je v péči psychiatrické ambulance od 09/2023. V rozhodném období (do data vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 28. 1. 2025) stav depresivní fáze kolísal mezi lehkou až střední poruchou, střední poruchou až po poruchu těžkou, celkově je žalobkyně kompenzována, apychoická, nesuicidální, bývají kolísavé úzkosti a poruchy spánku. U posuzované ženy je další chorobou, která má výrazný podíl na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu, podváža – 38 kg, 157 cm. Etiologicky se na astenii podílí chronický dyspeptický syndrom s chronickými enterokolitidami, také při histaminové a laktátové intoleranci. Posuzovaná žena je po operaci páteře. Jednalo se o mikrodisektomii L5/S1 vlevo pro syndrom kaudy v 10/2021. Aktuálně dle neurologického vyšetření MUDr. J. P. 24. 2. 2025 i dle vyšetření při jednání PK neuroložkou MUDr. P. přetrvává pouze deficit kořene L5 sensitivní vpravo po operaci. Posuzovaná žena je bez motorického postižení HKK či DKK. Pro přetrvávající urgenci moče a stolice postoperačně posuzovaná žena nosí vložky. Posuzovaná žena byla i léčena pro bolesti krční páteře při protruzi disků s max. C5/6 a spinální stenóze C4-7 s maximem v etáži C5/6 na 6-7 mm, kde je i protruze do 3 mm bez známek myelopatie. Je prokázána radikulopatie C6 vpravo. Na bolesti rukou se podílí i vasoneurosa charakteru Reynaudova fenoménu, která je sekundární při neurologickém postižení páteře. Prstová pletysmografie na všech prstech HKK byla negativní. Je pozitivní syndrom horní hrudní apertury, a to hyperabdukční a skalenový manévr vlevo.

Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

25. Z posudku dále vyplývá, že PK MPSV přihlédla ke komorbiditám žalobkyně (astenie, vertebrogenní algie, laktátová a histaminová intolerance, vasoneurózy, syndrom horní apertury) a stanovila pokles pracovní schopnosti žalobkyně na horní hranici, neboť se u žalobkyně jednalo o středně těžké postižení s depresivními epizody převážně středně těžkými (ale byly i stavy lehčího a těžšího postižení), je značně snižena úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit je omezen. Podle PK MPSV se nejednalo o těžké ani zvláště těžké postižení. Nebylo prokázáno onemocnění léčebně rezistentní (posuzovaná zatím od 09/2023 vyzkoušela pouze 2 léčebné preparáty, vždy s odezvou), nebylo přítomno rychlé cyklování, krátké remise, ultrarychlé změny, nebyly manické či hypomanické epizody a nebylo ani nutné poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu. Posuzovaná neměla nikdy psychotické příznaky.
26. Pokud jde o subjektivní potíže žalobkyně, ty dle PK MPSV patří do obrazu onemocnění a jsou hodnoceny. Bolestivý syndrom páteře, pro který byla posuzovaná žena invalidizována od 13. 5. 2022, aktuálně již toto zdravotní postižení není invalidizující (možno hodnotit max. kap. XIII, odd. E, pol. 1b – lehké funkční postižení), neboť není evidován funkčně významný neurologický nález, není poškození nervu, těžká porucha statodynamiky páteře, insuficience svalového korzetu, často recidivující projevy kořenového dráždění, atd. V případě neurologického postižení vycházela PK MPSV z doložených neurologických zpráv a vlastního vyšetření.
27. Jak již soud uvedl výše, není jeho úkolem nahrazovat lékařské posouzení zdravotní stavu žalobce vlastní úvahou. Lékařský posudek PK MPSV je dle dostatečně přesvědčivý a zdůvodněný. Předložený posudek splňuje parametry kladené na něj ustálenou judikaturou správních soudů. Posudkové hodnocení je z hlediska relevantních zdravotních omezení žalobkyně úplné a z hlediska souladu posudkových závěrů také přesvědčivé.
28. Soud nemá důvod odchýlit se od shodných posudkový posouzení v tomto řízení a v řízení před správním orgánem prvního stupně.

IV. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na vše shora uvedené nezbylo zdejšímu soudu nic jiného, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí jako nezákonné dle § 78 odst. 1 s.ř.s. s tím, že v dalším řízení je žalovaný vázán shora uvedenými právními názory zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) a znovu rozhodne žádosti žalobce o invalidní důchod s tím, že je vázán zjištěním a závěrem soudu, že žalobce je invalidní ve třetím stupni invalidity ode dne 20. 3. 2023 s dobou platnosti posudku: trvale.
30. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, ve spojení s § 60 odst. 2 s. ř. s., dle kterého ustanovení odstavce 1 neplatí, mělo-li by být právo přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče.
31. Podle § 9 odst. 5, § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění ve znění účinném po 31. 12. 2024, platí, že se za tarifní hodnotu ve věcech žalob, kasačních stížností a dalších právních věcí projednávaných podle soudního řádu správního, s výjimkou věcí podle § 10b odst. 5, a dále ve věcech projednávaných podle části páté občanského Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

soudního řádu považuje částka 88000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 3 advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby 4 620 Kč. Krajský soud vycházel z toho, že zástupce žalobce učinil po 31. 12. 2024 ve věci tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsí žaloby a účast u jednání). Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky ve výši 450 Kč.

32. Naopak soud nepřiznal žalobkyni náhradu za jeden úkon – poradu s klientem. Žalobkyně sice doložila záznam o jednání, nicméně ten je prakticky blanketní a z pohledu soudu neprokazuje důvodnost vynaložení tohoto nákladu.
33. Součástí náhrady nákladů řízení je i náhrada cestovného 13 odst. 1 advokátního tarifu. Žalobkyně požadovala cestovní náklady ve výši 3 276,58 Kč, nicméně nedoložila jakou vzdálenost její právní zástupkyně v souvislosti s poskytnutím právního úkonu urazila. S ohledem na to, že vzdálenost mezi Prahou, Brnem a zpět je cca 432 km, při náhradě 38,5 Kč/litr benzínu 95 oktanů a náhradě 5,8 Kč/1 km, vychází náhrada cestovních nákladů na částku 3 402,6 Kč. Soud proto přiznal žalobkyni cestovní náklady v požadované výši.
34. Dále soud žalobkyni přiznal i náhradu za promeškaný čas dle § 14 advokátního tarifu. Podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu není-li dohodnuto jinak, náhrada podle odstavce 1 činí 150 Kč za každou i jen započatou půlhodinu. Podle serveru mapy.cz trvá cesta z Prahy do Brna automobilem 2:45 hod, tj. celkem 6 započatých půlhodin, při cestě tam a zpět celkem 12 půlhodin. Jelikož stejně jako v případě vzdálenosti, ani v případě ztráty času nedoložila právní zástupkyně dobu cesty na jednání soudu, přiznal jí soud požadovanou částku 1 500 Kč, neboť ta je nižší, než by jí přináležela dle obvyklé doby jízdy mezi Prahou, Brnem a zpět.
35. Celková výše nákladů za celé řízení tedy činí 18 613 Kč. Zástupce žalobce není plátcem DPH.
36. Procesně neúspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 22. září 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobkyně: **V. F., nar. X**
bytem X
zastoupena Mgr. Terezou Bártovou, LL.M., advokátkou,
sídlem Španělská 770/2, 120 00 Praha

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2025, č. j. X,

takto:

V odůvodnění rozsudku ze dne 22. 9. 2025, č. j. 22 Ad 7/2025-61, se odstavec [29] ve znění „S ohledem na vše shora uvedené nezbylo zdejšímu soudu nic jiného, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí jako nezákonné dle § 78 odst. 1 s.ř.s. s tím, že v dalším řízení je žalovaný vázán shora uvedenými právními názory zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) a znovu rozhodne žádosti žalobce o invalidní důchod s tím, že je vázán zjištěním a závěrem soudu, že žalobce je invalidní ve třetím stupni invalidity ode dne 20. 3. 2023 s dobou platnosti posudku: trvale.“

mění tak, že správně zní:

„S ohledem na vše shora uvedené nezbylo zdejšímu soudu nic jiného, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí jako nezákonné dle § 78 odst. 1 s.ř.s. s tím, že v dalším řízení je žalovaný vázán shora uvedenými právními názory zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) a znovu rozhodne žádosti žalobkyně o invalidní důchod s tím, že je vázán zjištěním a závěrem soudu, že žalobkyně je invalidní ve prvním stupni invalidity ode dne 13. 5. 2022 s dobou platnosti posudku do 30. 6. 2028.“

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo rozhodnuto ve věci námitek proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 10. 2024. 1. 2024, č. j. X, tak, že byly zamítnuty námitky proti uvedenému rozhodnutí.
2. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje: E. D.

3. Na základě podnětu žalovaného soud zjistil, že došlo k zjevné nesprávnosti při vypracování rozsudku, kdy závěr v odstavci [29] neodpovídal ani vyhlášenému rozhodnutí, ani provedenému dokazování ani ostatním částem rozsudku. Při vyhotovení rozsudku došlo ke zjevné nesprávnosti, vzniklé při tvorbě textu rozhodnutí opomenutím úpravy části věty citovaného odstavce. Soud proto tuto zjevnou nesprávnost opravil tak, aby byl rozsudek v souladu s provedeným dokazováním.
4. Soud poukazuje na to, že závazný je výrok rozhodnutí, přičemž o opravu chyby v odůvodnění mohl žalovaný požádat se zasláním tiskopisu samotného rozhodnutí. Jelikož tak neučinil, byl soud nucen odstranit tuto chybu usnesením.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. 10. 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce